

SITTIMHOUT HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, in deze bijbelverkondiging wil ik nog eens ingaan op de geestelijke achtergrond van het zogenaamde sittimhout, waarvan de meeste objecten in de Israëlitische Tabernakel waren vervaardigd. U zult zich uit de studies over de Tabernakel zeker ook herinneren, dat deze objecten vervolgens werden overtrokken met meestal goud. Een enkele maal met koper.

Zo waren de Tafel der Toonbroden (verwijzend naar de gemeenschap met het Woord van God), het Wierookaltaar (verwijzend naar de gebedsgemeenschap en aanbidding), de berderen (verwijzend naar eenheid van wedergeboren kinderen Gods in het mystieke Lichaam van Christus) en de Arke des Verbonds (verwijzend naar de Bruid van Christus) van sittimhout vervaardigd en daarna geheel overtrokken met goud.

Uit encyclopedieën leid ik af, dat het hier gebruikte hout afkomstig was van bomen van het geslacht Acacia, behorend tot de familie der Mimosaceae met een grote geografische verspreiding in de tropische en subtropische streken. Vooral in Afrika, Arabië en Australië komen ze voor. Het zijn doornige heesters of bomen, die in groten getale bijeen staan en daardoor zeer in het oog lopen.

Acaciahout, in de Statenvertaling van de bijbel wordt over sittimhout gesproken, was de enige bruikbare houtsoort, die in de woestijn kon worden gevonden. Het was in overvloedige hoeveelheid op het gehele Sinaïtische schiereiland aanwezig. Het betrof hier met name de Acacia seyal (woestijnacacia), die zelfs in zeer onvruchtbare, dorre, droge streken nog zes meter hoog kan worden. De bomen dragen een grote menigte vederachtige bloemen met een heerlijke geur. Acaciahoning is dan ook bijzonder smakelijk.

Het hout is oranjekeurig, zeer duurzaam en zwaarder en harder dan eikenhout. Het kan alleen in verse toestand verwerkt worden, maar is dan wondermooi met prachtige vlammen. Een prediker van het Evangelie, wiens vader een aannemersbedrijf, annex timmerbedrijf en bomenzagerij had, mailde mij dat een timmerman meestal niets kan doen met acaciahout omdat de nerf gedraaid is. Het is ontzettend moeilijk te bewerken hout. Maar het is ook heel erg duurzaam. Nóg duurzamer dan eikenhout. Maar als de timmerman maar lang genoeg doorgaat met schaven en schuren wordt acaciahout superglad. Dan is het ook veel mooier dan eikenhout. Acaciahout krimpt nauwelijks en zet niet uit. Juist omdat het in de woestijn zowel erg warm maar ook heel koud kan zijn, is het te begrijpen dat acaciahout voor de vervaardiging van de tabernakelobjecten werd gekozen. Want grote temperatuurverschillen veroorzaken juist krimp en uitzetting.

Broeders en zusters, God de Vader bepaalde dat juist dit doornige, stekelige, keiharde en nauwelijks te bewerken sittimhout moest worden gebruikt voor de vervaardiging van de tabernakelobjecten om daarna geheel met goud te worden overtrokken. Het is belangrijk dat we hier eens heel goed over nadenken en mediteren.

Want dat moeilijke sittimhout verwijst naar *“het vlees”*, dat wil zeggen naar het oude, boze, opstandige en onreine karakter van de mens, dat geheel *“overtrokken”* moet worden met het goud van de Heilige Geest. Want was het niet juist in Sittim, waar het volk van Israël met de dochters der Moabieten hoereerde, toen het daar tijdens de woestijnreis vanuit Egypte verbleef? Het was dáár dat men in afgoderij verviel en gemeenschap had met de heidense afgoden. Het volk gedroeg zich hier zó slecht, dat Gods toorn uiteindelijk losbarstte.

Num. 25:1-3 – *“En Israël verbleef te Sittim, en het volk begon te hoereren met de dochteren der Moabieten. En zij nodigden het volk tot de slachtofferen harer goden; en het volk at, en boog zich voor haar goden. Als nu Israël zich koppelde aan Baäl-peor, ontstak de toorn des HEEREN tegen Israël.”*

Broeders en zusters, hout wijst in de bijbel op de zonde en al de stekelige onhebbelijkheden van het menselijke vlees. Dit blijkt uit vele schriftgedeelten (Num. 31:20; Deut. 21:22; 1 Kon. 18:38; Spr. 26:20; Jer. 10:3,8; Klaagl. 4:8). Onze oude natuur, ons vlees, is vol van zelfzucht,

egoïsme, eigen dunk, zelfgerechtigheid, hoogmoed, onreinheid, bitterheid, boosheid, etc. en heeft in Gods ogen geen enkel nut. Joh. 6:63 – *“De Geest is het, Die levend maakt; het vlees is niet nut. De woorden, die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven.”*

De vergelijking in Gods Woord tussen het sittimhout en de oude menselijke natuur is daarom uiterst nauwkeurig en bijzonder treffend. Zelfs in de Hebreeuwse grondtekst.

Want in het Hebreeuws is een *“sittimboom”* of *“acaciaboom”* met z'n uiterst scherpe doornen een *“sjietah”* (שִׁיטָה). In het meervoud is het *“sjietiem”* (שִׁיטִים). Het Hebreeuwse woord voor *“sittimhout”* is eveneens *“sjietiem”* (שִׁיטִים) en betekent letterlijk *“houtsplinters”*. Het woord is afgeleid van een verder ongebruikte werkwoordstam, welke *“doorboren, doorsteken”* betekent. Frappant is dat eveneens het Hebreeuwse woord voor een *“gesel”*, namelijk een *“sjotet”* (שִׁיטָט) van deze ongebruikte werkwoordstam is afgeleid.

Wat een beeld! Werd onze lieve Heiland niet juist door de onwedergeboren mens geeseld?

En Zijn handen en voeten met spijkers doorboord, evenals Zijn arme hoofd met doornen?

Zo zien we nu duidelijk wat het vlees ook met onszelf doet, als wij niet schuilen in Jezus en ons door Hem laten reinigen. Indien ons harde, stekende en onbuigzame vlees niet wordt gekruisigd, zal het ons (en anderen) geselen en met zijn doornen doorsteken, totdat de geestelijke dood intreedt. Rom. 8:6 – *“Want het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede;”*

Maar ondanks onze vreselijke zonden wil de hemelse Vader ons vergeven, herstellen en vernieuwen. Daarom verlangt Jezus, dat wij volledig van de kwalijke werkingen en invloeden van ons vlees worden vrijgemaakt. Het is Zijn ultieme wil, dat wij in heiligmaking leven en geheiligd worden. Leest u Rom. 8:5-13; 1 Cor. 3:9-14; Gal. 3:13; 5:16,19; Efez. 2:1-8; 5:25-27; Col. 2:11; 1 Thess. 4:3; Hebr. 12:14; 1 Petr. 1:15-16; 2:24; 2 Petr. 2:18; 1 Joh. 2:15-17. Jezus verlangt dat al dat slechte en boze in ons plaats maakt voor het goede, het goud van de Heilige Geest. Zoals u reeds weet, wijst goud in de bijbel op de Heilige Geest. In het beeld van het overtrekken van het sittimhout met zuiver goud maakt God ons duidelijk, dat het verdorven, oude karakter (het vlees) van de mens moet worden gekruisigd en geheel met het goud van de Heilige Geest worden overtrokken. Daarom is het ook zó noodzakelijk, dat wedergeboren kinderen Gods met de Heilige Geest worden vervuld en dat de Heilige Geest de algehele en totale leiding in hun levens mag nemen.

Wellicht zegt u nu, dat dit onmogelijk is. Maar tóch wordt dit wonder tot stand gebracht.

Jezus brengt dit wonder tot stand. Door de reinigingen van Zijn Bloed (1 Joh. 1:7,9) en Zijn Woord (Joh. 15:3), maar ook door de reinigingen middels pijnlijke kastijdingen (Hebr. 12:10) en door de hoop op Zijn Wederkomst (1 Joh. 3:2-3). En dat alles door de leiding, kracht en de zalving van de Heilige Geest. Maar het zal zeker niet gemakkelijk gaan.

Is het dan niet wonderbaar, dat juist dit aspect uit het karakter en de eigenschappen van het sittimhout blijkt? Dat God juist dit moeilijke sittimhout uitkoos? Want een timmerman kon toch eigenlijk niets met sittimhout beginnen, omdat de nerf gedraaid is? Maar God moest wel dit hout uitkiezen, omdat ook de oude mens krom en verdraaid is. Fil. 2:15 – *“Opdat gij moogt onberispelijk en oprecht zijn, kinderen Gods zijnde, onstraffelijk in het midden van een krom en verdraaid geslacht, onder welke gij schijnt als lichten in de wereld;”*

Zoals gezegd, het sittimhout is heel moeilijk te bewerken. Doch niet alleen omdat de nerf gedraaid is, maar ook omdat het keihard is en zonder krimp. Maar zo is de oude mens toch ook? De mens is toch eigenlijk keihard en absoluut niet door menselijke woorden tot bekering te bewegen? Een Nederlands gezegde luidt daarom: *“Hij geeft geen krimp”*.

Ja, het is uitsluitend de Heilige Geest die harde mensenharten kan overtuigen van zonden.

Joh. 16:7-11 – *“Doch Ik zeg u de waarheid: Het is u nut, dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden. En Die gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde, en van gerechtigheid, en van oordeel: Van zonde, omdat zij in Mij niet geloven; En van gerechtigheid, omdat Ik tot*

Mijn Vader heenga, en gij zult Mij niet meer zien; En van oordeel, omdat de overste dezer wereld geoordeeld is.” Leest u in dit verband ook Joh. 8:1-11.

Wat zullen de Israëlitische timmerlieden (ook zij waren immers gewone, zwakke mensen) tijdens hun zware timmerwerkzaamheden in de woestijn daarom vaak hebben gezocht en gesteund. Beslist zullen ze regelmatig op het punt hebben gestaan om de moed op te geven en dat moeilijke sittimhout maar te laten voor wat het was. Maar zo is onze Heiland Jezus Christus niet. Hij verliest de moed nooit, maar Hij zal doorgaan om aan onze karakters te werken, tótdat wij als Zijn Bruid geheel gereed zullen zijn. Ja, dat uiterst moeilijke sittimhout, ons menselijke vlees, moet worden bewerkt. En daarom, broeders en zusters, geloof ik ook beslist niet meer in het toeval, dat Jezus en Zijn aardse vader Jozef juist timmerlieden waren

Mark. 6:3a – *“Is deze niet de timmerman, de zoon van Maria,*”

Fil. 1:6 – *“Vertrouwende ditzelve, dat Hij, Die in u een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op den dag van Jezus Christus;”*

Openb. 19:7-8 – *“Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid. En haar is gegeven, dat zij bekleed worde met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen.”*

Jezus vormt ons tot Zijn Bruid. Maar voordat het zover is dat wij gereed zijn, moet ons zondige en verderfelijke karakter, ons eigen sittimhout (*“sjietiem”* – *שִׁיטִיָּם* – *“houtsplinters”*), voortdurend geschaafd en geschuurd worden. Alle scherpe doornen en houtsplinters moeten worden verwijderd. Voordat het geheel met het goud van de Heilige Geest kan worden bekleed, moet ál het vlees er uit. Want de Heilige Geest verlangt om in Zijn volheid in ons woning te maken. Maar het is mogelijk! Want er is niets bij God onmogelijk (Gen. 18:14; Mark. 10:27; Efez. 3:20).

Als de hemelse Timmerman maar lang genoeg doorgaat met het schaven en schuren, dan wordt het sittimhout immers heel erg glad. En dan is het gereed om met het goud van de Heilige Geest te worden overtrokken. Want hoe gladder het oppervlak, hoe minder snel het goud losbladdert. En omdat het sittimhout niet krimpt of uitzet, is het niet gevoelig meer voor de vele, grote temperatuurschommelingen van verdrukkingen en moeilijkheden. Dan blijft het blinkende goud van de Heilige Geest op Zijn plaats.

Broeders en zusters, schaven en schuren aan onze karakters doet pijn. Dan wordt ons vlees gekruisigd. Hierbij is het zo belangrijk, dat wij mét Jezus sterven en in Hem blijven.

Rom. 6:5-8 – *“Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven;”*

De kruisiging van ons vlees gebeurt met name in de gebedsworstelingen en de aanbidding aan de voeten van Jezus. Gebedsworstelingen zoals ook Hij Zelf in de Hof van Gethsemané moest ondergaan. Want in de gebedsworstelingen strijden wij tegen onze zwakke karaktereigenschappen en tegen onze eigen wil en ego. Nét zo lang totdat wij onze innerlijke tegenstand opgeven en ons buigen voor de wil van God. Het resultaat zal zijn, dat het goud van de Heilige Geest ons uiteindelijk geheel zal gaan omhullen. De Heilige Geest is de Geest der gebeden en leert ons hoe wij moeten bidden. Hij neemt zelfs onze gebeden over teneinde Zelf voor ons te bidden (Zach. 12:10; Rom. 8:26-27).

Kruisiging van ons vlees vindt ook plaats als wij onder leiding van de Heilige Geest gemeenschap hebben met het Woord van God en vervolgens dit Woord gehoorzamen en in praktijk brengen. Het Woord doet ons immers al onze tekortkomingen ontdekken!

De kruisiging van ons vlees gebeurt óók onder invloed van verdrukkingen, problemen en Gods kastijdingen. Deze maken ons bereid en gewillig om aan onszelf af te sterven en onszelf te vernederen ondanks pijn, verdriet, tegenstand en hoon.

Indien wij wandelen en leven in heiligmaking, zullen de reinigingen van ons karakter onder de leiding van de Heilige Geest en door Zijn geweldige kracht plaatsvinden. Want zo zegt Zach. 4:6b – “.....: *Niet door kracht noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt de HEERE der heirscharen.*”

Maar het eindresultaat, de Bruid van Christus, zal verbluffend mooi zijn. De bijbel zegt dat de volmaakte Bruid het goddelijk Licht van Jezus uitstraalt (Openb. 19:7-8; 21:2,9-11,23). Héél haar wezen getuigt van haar liefde voor Hem. En innerlijk is zij totaal veranderd. Haar eens zo onreine, scherpe, wrede, verdorven karakter toen zij nog in haar zonden verloren was, is nu volledig veranderd in het heerlijke en liefdevolle karakter van Jezus. Nu is zij overvloeiend van de Heilige Geest. Geheel overdekt, inwendig en uitwendig. Haar geur zal lieflijk zijn en haar vrucht zal zoet als de honing van de sittimboom zijn.

Broeders en zusters, eens waren wij diep verloren, verderfelijke zondaren met een vreselijk karakter, maar dán een volmaakte, reine Bruid. Wat een onbegrijpelijke genade Gods. Daarom geloof ik ook niet meer in toeval, dat het juist vanuit Sittim was, dat het volk Israël optrok naar de Jordaan om die over te steken en vervolgens het Beloofde Land binnen te trekken. Joz. 3:1 – “*Jozua dan maakte zich des morgens vroeg op, en zij reisden van Sittim, en kwamen tot aan de Jordaan, hij en al de kinderen Israëls; en zij vernachtten aldaar, eer zij overtrokken.*”

Ziet u het verband, broeders en zusters? Vanuit Sittim als beeld van ons oude karakter → zijn wij dóór de Jordaan als beeld van de kruisigingen van ons vlees → op weg naar het Beloofde Land als beeld van onze heerlijke toekomst met Jezus.

De naam Jordaan, in het Hebreeuws “*jardeen*” (יַרְדֵּן), komt van de werkwoordstam “*jaarad*” (יָרָד), wat “*af dalen, neerdalen, naar beneden gaan*” betekent. Dit is nu precies wat er in de kruisiging van ons oude karakter gebeurt. We geven onszelf prijs, vernederen ons, buigen voor Gods wil en geven Hem gelegenheid om te schaven en te schuren. Want het gaat om onze toekomst met de liefste van onze ziel, Jezus!

Dáárom voorspelt de profetie van de profeet Joël, dat er een fontein (van levend water) uit het Huis des Heeren zal ontspringen en het onvruchtbare, dorre dal van Sittim zal bevoeien. Joël 3:18 – “*En het zal te dien dage geschieden dat de bergen van zoeten wijn zullen druipen, en de heuvelen van melk vlieten, en alle stromen van Juda vol van water gaan; en er zal een fontein uit het huis des HEEREN uitgaan, en zal het dal van Sittim bewateren.*”

De Bruid van Jezus, het Nieuwe Jeruzalem, gevormd uit ontelbare kinderen Gods die eens zo dor en onvruchtbaar waren, maar nu tesamen de Woning van de Allerhoogste, zal straks overvloeiend zijn van levende wateren welke haar een overweldigende vruchtbaarheid zullen geven. Openb. 22:1-2 – “*En hij toonde mij een zuivere rivier van het water des levens, klaar als kristal, voortkomende uit den troon Gods, en des Lams. In het midden van haar straat en op de ene en de andere zijde der rivier was de boom des levens, voortbrengende twaalf vruchten, van maand tot maand gevende zijne vrucht; en de bladeren des booms waren tot genezing der heidenen.*”

Wat een schaduwbeeld geeft ons het sittimhout, broeders en zusters. Wat ligt ons toch een heerlijke toekomst in het verschiep. Wie zal ooit Gods oneindige goedheid kunnen begrijpen. Prijst Hem voor altijd. Moge Hij u deze week rijkelijk zegenen. Amen.